

محاكمات مربوط به اعمال منافی عفت

نگرانی عمده زنانی که با اتهامات "اعمال منافی عفت" مواجه می شوند این است که افراد خانواده ها و در و همسایه بتوانند در دادگاه حضور یابند و شاهد و ناظر بر این محاکمات بشوند. در این ستون یکی از این نگرانی ها را طرح و سپس پاسخگوی آن می شویم.

پرسش:

زن شوهر دار و جوانی هستم که شوهرم به من تهمت زده که با مرد دیگری رابطه نامشروع دارم. نه مدرکی دارد، نه شاهدهی، ولی برای روز دادگاه دقیقه شماری می کند و جانم را به لب آورده است. می گوید دو فرزند خردسالم را با خود به دادگاه می آورد تا ببینند مادرشان زن هرزه ای بوده است. می گوید با چند خیرنگار هم دوست است و می خواهد آنها را در دادگاه حاضر کند تا رسوای خاص و عام بشوم. می گوید در و همسایه را به دادگاه می کشاند به علاوه افراد خانواده خودش و من را به درجه ای از ترس و ضعف رسیده ام که ممکن است خودکشی کنم. یادم رفته چگونه می توانم از خودم دفاع کنم، از این که همه شاهد بر محاکمه من باشند هراس دارم. آیا شوهرم قادر است این برنامه ریزی را اجرا کند؟ او یک عمر بر پایه بدبینی به من افترا بسته و با من خشونت کرده، این هم پایان صبوری های من است. عادلانه نیست.

پاسخ:

البته که عادلانه نبوده و نیست. ولی شما هم تقصیر دارید. در مواردی صبوری بد عاقبت است. ظالم را جری می کند و بر درجات ظلم خود می افزاید. اما در باره پرسش اصلی که مطرح کرده اید. پاسخ این است:

ابداً، نمی تواند کسانی را به میل خود به جلسه رسیدگی دادگاه بکشاند. بر اعصاب خود مسلط بشوید و حتماً از خدمات یک وکیل مدافع زن استفاده کنید. در این دادگاه دفاعیات شما بسیار اهمیت دارد و حتماً باید وکیل زن در کنار خود داشته باشید. اما قانون ترتیبی داده است تا محاکمات اعمال منافی عفت غیر علنی باشد. مفهوم آن این است که غیر از شما و شوهرتان و کادر قضائی و وکلا کسی نمی تواند در جلسه حضور پیدا کند. ماده 188 قانون آئین دادرسی کیفری به این شرح از تصویب گذشته است:

«محاکمات دادگاه علنی است به استثنای موارد زیر به تشخیص دادگاه:

1- اعمال منافی عفت و جرائمی که بر خلاف اخلاق حسنه باشد.

2- امور خانوادگی یا دعوی خصوصی به درخواست طرفین.

3- علنی بودن محاکمه محل امنیت یا احساسات مذهبی باشد»...

بنابراین نگرانی شما بی جاست. قانون در این باره دستورات صریحی دارد. به تهدیدهای شوهرتان بی اعتنائی کنید و به او بیاورانید که با قوانین در این باره آشنا هستید. از طرفی در مرحله کنونی که در جایگاه "متهم" می نشینید، دلیلی ندارد احساس ضعف کنید. چه بسا با استفاده از یک وکیل زن، دفاعیات شما را دادگاه بپذیرد و تیرئه بشوید. منظور شوهرتان این است که شما را بشکند تا نتوانید با روحیه خوب از خود دفاع کنید. اعتماد به نفس داشته باشید و دلیل و مدرک برای دفاع خود جمع آوری کنید. البته با نظر وکیل و مشاور حقوقی. ضمناً سری هم به دادگاه بزنید و تهدیدهای شوهرتان را به صورت کتبی به مقام قضائی تقدیم کنید. اقدام سودمندی است. نترسید، حتی اگر قاضی چندان با شما خوشروئی نکند، نگران نشوید. ترشروئی قاضی دلیل بر محکومیت شما نیست. گاهی حرفه شان اقتضاء می کند که چندان خوشرو نباشند.

پرسش:

بچه ها چی؟ آنها را که می تواند با خود بیاورد. مگر پدر همه کاره نیست؟

پاسخ:

خیر. نمی تواند بچه ها را با خود وارد دادگاه کند. دادگاه دستور می دهد بچه ها بیرون بمانند. زیر 15 ساله ها به موجب ماده 189 همان قانون، از حضور در هر دادگاهی در جای تماشاجی منع شده اند. از آن بیش، به شرحی که در بالا گذشت، در محاکماتی که اعمال منافی عفت موضوع رسیدگی است، دادگاه آنها را در هر سنی که باشند، راه نمی دهد. آسوده خاطر باشید.

تمام حواس خود را بدهید به دفاعیات در محاکمه ای که در پیش دارید. این تهدیدها وجهه قانونی ندارد و فقط با هدف خرد کردن شخصیت شما بر زبان شوهرتان جاری می شود. تازه اگر شما برنده بشوید می توانید از باب تهمت و افترا و هتک حرمت ، شاکی بشوید و این بار شما او را به دادگاه بکشانید. صبوری هم حد و اندازه ای دارد.